

Az V. törzs rajzása 1968-ban az ország erdőterületéből előreláthatóan mintegy 80—100 000 ha-t érint.

Erősebb rajzásra lehet számítani: a Mátrai Erdőgazdaságban Tarnalesz, Erdőkövesd, Parádfürdő, Pásztó, Nagybátony, a Keletbükki Erdőgazdaságban Putnok, Bánhorváti, Méra, Szendrő, a Nyugatbükki Erdőgazdaságban Ózd, Bél-apátfalva, Árló, Szilvássvár, a Zemplénhegységi Erdőgazdaságban Boldogkőváralja, a Cserhádi Erdőgazdaságban Salgótarján, Romhány, s a Börzsönyi Erdőgazdaságban Kosd határában.

Közepes és gyenge rajzásra lehet számítani: a Mezőföldi Erdőgazdaságban Lovasberény, Vál, Pusztavám, a Pilisi Erdőgazdaságban Süttő, Piliscsaba, Észak- és Dél-Somogyi Erdőgazdaságban Karád, Kaposvár, Középrigóc, Észak- és Dél-Zalai Erdőgazdaságban sórványos rajzás, Dunaártéri Erdőgazdaságban Baja, a Kisalföldi Erdőgazdaságban Magyaróvár, a Mecseki Erdőgazdaságban Sellye, a Nyírségi Erdőgazdaságban Nyírbétek, Nyíregyháza, Baktalórántháza és a Hajdúsági Erdőgazdaságban Debrecen, Józsa határában.

A várható rajzás a felsorolt erdőgazdaságok egész területét érintheti. A megadott prognózis csak a főbb rajzási körzeteket sorolja fel.

И. Колонич: ПОДГОТОВЛЕННОСТЬ К ЛЁТУ МАЙСКОГО ХРУЩА В 1968 Г.

Экономическая мера борьбы с майским хрущом. Направляется на истребление жуков, находящихся перед яйцекладкой. В связи с этим надо знать площадь распространения и степень ожидаемого лёта. Возраст личинок (генерация) вредителя можно определить на основе размера чехла головки и из этого можно сделать вывод о сроке вылёта. Автор занимается изучением распространения и степенью ожидаемого в 1968 году лёта жука по лесхозам.

Kolonits J.: VORBEREITUNGEN ZUR BEGEGNUNG DES MAIKÄFERLUGS 1968.

Die wirtschaftliche Bekämpfung des Maikäfers (*Melolontha melolontha* L.) richtet sich auf die Vernichtung der Käfer vor der Eierablage. Dazu ist die Kenntnis von Ausmass und Stärke des vorstehenden Flugs nötig. Zur Alterbestimmung der Engerlinge dienen die Abmessungen der Kopfkapsel. Aus diesen Abmessungen kann auf den Zeitpunkt des Fluges geschlossen werden. Verfasser gibt die geschätzte Ausdehnung und Stärke des vorstehenden Flugs 1968 für die einzelnen Forstwirtschaftsbetriebe an.

Tudatosítsuk jobban az erdő jelentőségét!

SZILAS GÉZA

A napokban, a második világháború pusztításától megmentett néhány régi szakkönyvem és folyóiratom között böngészve, a kezembe akadt az „Erdészeti Lapok” egy 1928. évi száma (LVIII. évfolyam, V. füzet).

A lap nagyrabecsült akkori szerkesztője a földművelésügyi tárca képviselőházi tárgyalásáról írt beszámolójában a következőket panaszolja:

„Az előadónak egyébként igen tartalmas beszédében az „erdő”, vagy „erdőgazdaság” szónak még csak halvány árnyékát sem vagyunk képesek a képviselőházi naplókban felfedezni, nemkülönben nélkülözzük azt a többi szintén értékes hozzászólásokban is.”

Majd így folytatja a cikkíró:

„Nincs a mezőgazdaságnak olyan kis *mellékágazata*, amelyről komoly kritika, vagy biztató ígélet el ne hangzott volna, — az *erdőgazdaság* ellenben mintha a világon sem léteznék, mintha minálunk nem volnának *égetően sürgős* megoldandó feladatok.”

A cikket azzal a következtetéssel zárja le a szerző, hogy „... bízunk abban, hogy a nemzet egyeteme előtt a mi... feladataink... szükségessége kifeje-

zésre jut, azonban úgy látjuk, hogy *erőteljes társadalmi megmozdulás nélkül erre sincs kilátásunk*”.

Kereken négy évtized pergett le azóta, s ennek második felében korszakalkotó változások mentek végbe a magyar erdőgazdaságban.

Mint az a szakemberek előtt ismeretes, az állami erdők arányszáma a földreformról hozott 600/1945. ME. rendelet és azzal kapcsolatos jogszabályok végrehajtása után az 1938. évi 4,6⁰/₀-ról 78,3⁰/₀-ra, az ország erdősültsége az új erdőtelepítések és fásítások eredményeként a felszabadulás előtti 11,9⁰/₀-ról 15,5⁰/₀-ra emelkedett, az 1961. évi VII. tv. alapján végzett erdőterület-rende­zés után pedig nemcsak az állami, de a szövetkezeti és egyéni erdők is nagyüzemi gazdálkodásra alkalmas, üzemterv szerinti gazdálkodásra kötelezett egységes tömbökké alakultak, állami, illetve állami szakirányítás melletti kezelésben állanak.

Mindezek eredményeként az erdők évi bruttó fahozama az 1950. év óta 31,2⁰/₀-kal növekedett.

Lényeges változás állott be az utóbbi két évtized alatt az erdők többoldalú hasznosítása terén is. — Az elsődleges rendeltetésüket illetően fatermelést szolgáló erdők mellett mind mennyiségükben, mind jelentőségükben megnövekedtek az egészség-természet-talaj-mező-vad stb. védelemre kijelölt erdők.

Az erdő tehát jelentős népgazdasági tényező s dolgozó népünk közkincsévé vált.

A fentebb idézett 1928. évi cikkben említett „égetően sürgős megoldandó feladatok” igen nagy részét tehát a felszabadulás után megoldottuk.

De vajon elég erős volt-e „a társadalmi megmozdulás” ahhoz, hogy a „nemzet egyeteme előtt a mi feladataink szükségessége” kellő mértékben ki­fejezésre juthasson?

Sajnos, erre már nem válaszolhatunk igennel.

Tény, hogy a magyar erdőgazdaság fenti számadatokkal jellemzett rohamos fejlődése a párt és a kormány helyes gazdaságpolitikájának eredménye. Vitathatatlan tény az is, hogy erdészeti főhatóságunk és társadalmi szervünk, az Országos Erdészeti Egyesület, vállalva követett el mindent az erdő népgazdasági jelentőségének a sajtó, rádió, tv útján történő propagálása terén.

Ennek ellenére meg kell állapítanunk, hogy költségvetési expozéokban, kormánynyilatkozatokban, népgazdasági távlati tervekben s főként az ezekről kö­zölt beszámolóokban *ma is igen kevés szó esik az erdőről, erdőgazdaságról*.

Egyesületünknek, a vezetőségének és minden egyes tagjának, minden erdészeti dolgozónak tehát a jövőben még jobban meg kell ragadni minden alkal­mat az erdő fogalmának, népgazdasági jelentőségének, az erdő szeretetének minél szélesebb körű tudatosítására, felhasználva erre a TIT, MTESZ és egyéb társadalmi szervek rendezvényeit, közleményeit, a mg. tsz-ek részére, vagy részéről tartott előadássorozatokot, a dolgozók munkahelyét, baráti köreit egyaránt.

Sokat tehetünk e téren mi, erdészeti nyugdíjasok is, egyrészt azért, mert több időt fordíthatunk rá, másrészt, mivel gátlásmentesebben tárhatjuk fel a hiányosságokat, mint a munkaviszonyban álló kartársaink.

Meggyőződésem, hogy ha mindnyájan nemcsak átérezzük „az erőteljes tár­sadalmi összefogás” szükségességét, de *többet teszünk* is annak megvalósítása érdekében, a jövő évtizedek erdészeti szaklapjaiban nem olvasunk sem az 1928. évihez hasonló panaszt, sem a jelen cikkben foglalt kritikát.